

**UCHWAŁA NR XVI/92/2015
RADY GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
z dnia 29 grudnia 2015 r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Zławieś Wielka

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1515) oraz art. 229 pkt 3 art. 237 i art. 238 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 późn. zm.1) uchwała się, co następuje:

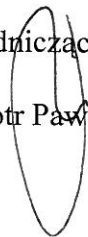
§ 1. Postanawia się uznać skargę z dnia 15 grudnia 2015 r. na działalność Wójta Gminy Zławieś Wielka za bezzasadną z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy zobowiązując Przewodniczącego do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Piotr Pawlikowski

Uzasadnienie.

Należy przyjąć, że możliwość konwalidowania decyzji administracyjnych recypowana na gruncie przepisu art. 156 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (dalej także jako kpa) służyć ma przede wszystkim zasadzie pewności prawa. Wyprowadzić zatem trzeba, że wyeliminowanie z obrotu prawnego decyzji administracyjnej obciążonej kwalifikowaną wadą rażącego naruszenia prawa stanowi prejudykat dla pochodnych tej decyzji. Zarówno w doktrynie, jak też w judykaturze przyjmuje się bowiem, że przez rażące naruszenie prawa należy rozumieć oczywistą sprzeczność pomiędzy treścią przepisu prawa a rozstrzygnięciem objętym decyzją. Musi ono zatem być oczywiste i łatwe do stwierdzenia (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 października 2007 r., sygn. akt I FSK 1362/06, także J. Borkowski (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, R. Mastalski, J. Zubrzycki - Ordynacja podatkowa, Komentarz - Wyd. Unimex Wrocław 2006, s. 906-909) (vide: wyrok WSA w Szczecinie z dnia 25 listopada 2015 r., sygn. akt I SA/Sz 984/15). W rozpatrywanej sprawie istota uchybienia decyzji administracyjnej wynika z naruszenia przepisu art. 107 § 1 kpa. Skądinąd organ wykonawczy gminy, zgodnie z przepisem art. 157 § 1 nie podejmuje autokontroli, lecz poddaje rzeczony uchybienie ocenie organu II instancji, którego stanowisko jest wiążące. Istotą demokratycznego państwa prawnego i wyprowadzona dla takiego zasada praworządności, kładzie prym przepisów prawnych nad okolicznościami wynikającymi z innych przesłanek. Jeżeli zatem organ wykonawczy gminy stwierdził wątpliwość w zakresie decyzji administracyjnej zobligowany był do poddanie jej kontroli przez organ II instancji. Na marginesie należy tylko zauważyć, że ustalenia planu miejscowego pozostają niezmiennione, Skarżąca nadal może korzystać ze swej nieruchomości w sposób adekwatny do określonego rzeczonym planem miejscowym.